

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 12 rozporządzenia Rady (UE) 2022/1904 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie i art. 1 pkt 13 rozporządzenia Rady (UE) 2022/2474 z dnia 16 grudnia 2022 zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie w zakresie, w jakim zastępują one i zmieniają, odpowiednio, art. 5n ust. 2 i art. 5n ust. 4–12, a następnie art. 5n ust. 2 i art. 5n ust. 4–11 rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie w odniesieniu do usług doradztwa prawnego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw podstawowych do ochrony życia prywatnego i dostępu do wymiaru sprawiedliwości, przewidzianych odpowiednio w art. 7 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w zakresie w jakim ogólny zakaz świadczenia usług doradztwa prawnego stanowi ingerencję w prawo każdego podmiotu prawa do zwrócenia się do swojego adwokata o konsultację w sprawach prawnych; a także naruszenia zasady tajemnicy zawodowej i zasady niezależności adwokatów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim wprowadzenie ogólnego zakazu świadczenia usług doradztwa prawnego nie jest środkiem mogącym prowadzić do realizacji uzasadnionych celów założonych przez Unię w kontekście konfliktu między Rosją a Ukrainą i wykracza poza to, co jest ściśle niezbędne do osiągnięcia tych celów.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa w zakresie, w jakim wprowadzony ogólny zakaz świadczenia usług doradztwa prawnego nie jest ani jasny ani precyzyjny, a jego stosowanie pozbawione jest przewidywalności.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2022 r. – Ordre des avocats à la cour de Paris i J. Couturier/Rada (Sprawa T-798/22)

(2023/C 63/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ordre des avocats à la cour de Paris (Paryż, Francja), Julie Couturier (Paryż) (przedstawiciel: L. Donnedieu de Vabres, avocate)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie przez Sąd swojej właściwości do orzekania w przedmiocie niniejszej skargi w zakresie, w jakim jego właściwość do dokonywania pełnej kontroli zgodności z prawem nie jest w żaden sposób ograniczona w odniesieniu do rozporządzenia przyjętego na podstawie art. 215 TFUE, który nadaje skutki prawne stanowiskom Unii przyjętym w ramach WPZiB;
- stwierdzenie dopuszczalności skarg zgodnie z art. 263 akapit czwarty TFUE;

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 12 rozporządzenia Rady (UE) 2022/1904 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie i art. 1 pkt 13 rozporządzenia Rady (UE) 2022/2474 z dnia 16 grudnia 2022 zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie w zakresie, w jakim zastępują one i zmieniają, odpowiednio, art. 5n ust. 2 i art. 5n ust. 4–12, a następnie art. 5n ust. 2 i art. 5n ust. 4–11 rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie w odniesieniu do usług doradztwa prawnego, ze względu na to, że ów art. 5n w zmienionym brzmieniu:
 - narusza obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE,
 - narusza:
 - tajemnicę zawodową adwokatów, chronioną w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - prawo do uzyskania porad od adwokata, chronione w art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- przy braku poszanowania zarówno istoty tych praw i swobody, jak i zasady proporcjonalności, wymaganego przez art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- obciążenie Rady kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE.

- Skarżący podnoszą w tym względzie, że Rada nie udzieliła żadnych wyjaśnień co do powodu przyjęcia ogólnego zakazu świadczenia usług doradztwa prawnego w sprawach niespornych. Jedyne motyw odnoszący się do tego ogólnego zakazu (motyw 19 rozporządzenia 2022/1904) podaje bowiem jedynie zwykłą definicję tych usług, i w żadnym razie nie jest to „jasne i jednoznaczne” wyjaśnienie „rozumowania instytucji, będącej autorem aktu”, jak tego tymczasem wymagają Trybunał i Sąd. Jako że nie zawiera on żadnego wyjaśnienia co do powodów przyjęcia takiego zakazu ani co do tego, w jaki sposób ów zakaz pozwoliłby na osiągnięcie zamierzonego celu, nie pozwala on więc skarżącym na zapoznanie się z uzasadnieniem przyjętego środka, a właściwemu sądowi – na przeprowadzenie kontroli.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia tajemnicy zawodowej adwokata.

- Zdaniem skarżących adwokat, który zamierzałby doradzać osobie prawnej lub innej jednostce mającej siedzibę w Rosji, uznawszy, że takie doradztwo prawne wchodzi w zakres zastosowania odstępstw przewidzianych w art. 5n ust. 10 rozporządzenia nr 833/2014 w zmienionym brzmieniu, będzie zmuszony ubiegać się o uprzednie zezwolenie właściwego organu krajowego, a tym samym do ujawnienia mu, w celu uzyskania takiego zezwolenia, informacji – z natury ściśle poufnych – nie tylko co do treści, ale i co do samego faktu przyszłej konsultacji i potencjalnego klienta. Taka ingerencja w tajemnicę zawodową adwokata nie jest ani odpowiednia do osiągnięcia zamierzonego celu, ani ściśle niezbędna do jego osiągnięcia.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do uzyskania porad od adwokata.

- Zdaniem skarżących, pozbawiając osobę prawa do uzyskania porady prawnej udzielanej przez adwokata, art. 5n rozporządzenia nr 833/2014 w zmienionym brzmieniu uniemożliwia jej uzyskanie rozeznania w przedmiocie zakresu przysługujących jej praw i pozbawia zdolności do podjęcia decyzji o zwróceniu się do właściwego sądu. Tymczasem prawo do uzyskania porady powinno być chronione jako element prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem zgodnie z art. 47 karty. To naruszenie prawa do uzyskania porad od adwokata nie jest ani odpowiednie do osiągnięcia zamierzonego celu, ani ściśle niezbędne do jego osiągnięcia.